

ÜNNEPI Harangszó

A Zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség ingyenes tájékoztatója

XIII. évfolyam 1. szám

2006. január – február

Tartalom:

Jézus mondja:

„Szegények mindig lesznek veletek...” 1

Volt káplánjaink nyomában:

Riport Kiss Lászlóval3

Évértékelőnk

Riport Németh Lajossal4

Jó volt olvasni.

Sík Sándor:

Péter sírása5

Képek az ökumenikus

imahétről5

Erdélyi jegyzetek III.

Hazafelé6

Hittanóra az iskolában7

Szent Bálint vértanú7

A keresztény sajtó bemutatkozik:

Jeromos füzetek8

HIT – TUDÁS – EMBERSÉG

mindszentys gimnazisták

gondolatai.....9

Anyakönyvi hírek10

Egyházközségi hozzájárulás10

Gyerekeknek11

Plébániai hírek12

Jézus mondja:

„Szegények mindig lesznek veletek...”

(Mt 26,11)

A felvetett témánk az éhezés és a szegénység. Azért, hogy tisztábban lássunk, kikerestem egy Újszövetségi görög-magyar szótárból a fent említett alapfogalmak meghatározásait.

A következőket találtam:

Éhezés: A táplálék hosszabb vagy rövidebb időn át való nélkülözése (nincs tartaléka).

Éhínség: A megélhetéshez szükséges táplálék hiánya.

Szegénységre vonatkozó szavak a Bibliában:

- Mindenek szolgáló, aki csak nehéz és alantas munkákat kap, nincs feleslege, sem tartaléka.
- Szükségben lévő, akinek hiánya van valamiben, szűkölködik.
- (Koldus)szegény: ínségben él, nyomorult, akinek semmije nincs, a létfenntartáshoz szükséges dolgok hiányoznak az életéből. Van köztük olyan is, aki ezeket csak koldulásból tudja beszerezni. Ez az utóbbi kategória az, amelyről Jézus a legtöbbet beszél.

A munkám során akkor találkoztam testközlel az éhezéssel és a szegénységgel, amikor bizonyos rendszerességgel levest osztottunk a budapesti aluljárók egyikében, s amikor a Menedék Alapítvány munkatársaként hajléktalan – vagy szenvedélyek rabságában megnyomorodott életű – fiatalokat befogadó otthonban szolgálhattam Istennek és felebarátainknak.

Számtalan oka lehet annak, hogy ki miért és hogyan jut a szegénység és az éhezés élethelyzetébe. Egyeseket sajnálhatunk, másokról pedig megállapíthatjuk, hogy ki mint vet, úgy arat. (Péld 22,8; Gal 6,8) Mi is gyakran és jogosan tesszük fel azt a kérdést, hogy itálra, cigarettára van pénzük, élelemre, rezsire miért nincs? Miért nem dolgozik az illető, akkor el tudná tartani magát és családját?! És közmondásszerűen tudjuk idézni a Bibliát: „*hogy aki nem akar dolgozni, ne is egyék*”. (2Tessz 3,10)

De a kérdés mégis az, vagy divatosabban megfogalmazva a kihívás az, hogy mint Jézus Krisztus követői mit tegyünk, ha ezekkel az élethelyzetekkel találkozunk?

Alapelveink lehetnek, de nincs általános megoldó képlet erre a kérdésre. Mivel az élet összetett, így a Szentírás (az ÉLET Könyve) is összetett válaszokat képes adni számunkra. Hiszen minden helyzet más és más. Egyedüli eligazítónk az Atya Isten és Jézus Krisztus példájának és tanításának a követése a Szentlélek aktualizáló világosságában. (2Kor 13,13)

Az emberi természetünk számára ez rossz hír, kényelmetlen, hiszen így mindig készenlétben kell lenni. Istentől nyert szeretetünket és lelkiismeretünket folyamatosan „edzésben” kell tartanunk! „*A gonoszság megsokeosodása miatt sokakban kihűl a szeretet, de aki mindvégig kitart, az üdvözl.*” (Mt 24,12-13)

Sajnos a sok visszaélés miatt nehéz eldönteni, hogy mi a helyes!

(Folytatás a 2. oldalon! ➤)

(Folytatás a z 1. oldalról! ◀)

De vigyáznunk kell, ki kell tartanunk, nehogy emiatt a szeretet meghidegüljön bennünk! Nekünk minden külső körülmény ellenére a Biblia tanításában és a Szentlélek vezetésében kell járnunk!

A gonoszság megszokása miatt nem vonulhatunk vissza közösségeinkbe, templomainkba, nem zárkozhatunk be. Nem erre szól a Jézustól kapott küldetésünk!

Nem kegyes áldozataink, szokásaink: templomba járás, adakozás, böjt, amit Isten kér tőlünk elsősorban (ez is fontos), hanem Jézus ezt így fogalmazza meg Máté 9,13-ban: „*Menjetek és tanuljátok meg, mit jelent: Irgalmasságot akarok, nem áldozatot.*” Békés-Dalos Újszövetségi fordítás lábjegyzete a következőket fűzi a fenti vershez: *Isten az irgalmasság és a szeretet tetteit többre becsüli a külső áldozati szertartásoknál.* (Zsid 13,6)

Izaiás 58,6-10 pedig az igazi böjtről beszél: „...*ha odaadod az éhezőknek kenyeredet, és jóllakatod az elnyomottat, akkor felragyog a sötétségben világosságod, és homályod déli verőfényre változik.*”

Tehát Istentiszteletünk, hitünk minőségét Isten azon is megméri, hogy hogyan viszonyulunk a szegényekhez és éhezőkhez. (Péld 3,27; Péld 14,31; Péld 19,17; Péld 21,26/b; Péld 22,9)

Isten folyamatosan megméri, és minőségi -*hit*-próbának tesz ki bennünket. Nem azért, hogy Ő megtudja, milyenek is vagyunk, hiszen Ő mindent tud, hanem hogy mi tudjuk meg magunkról eközben, hogy hol is tartunk a hit útján.

Isten irgalmasságot akar, ez gyakorló szeretetet jelent, amely az Istentől átélt szeretetet a felebarát felé viszonzozza. S a felebarátról tudjuk, hogy az egy olyan személy, aki képletesen a legközelebb áll hozzám, szorosan mellettem van. Más nyelvek a szomszéd szóval adják vissza jelentését. Az irgalmas samaritánus példázatából az is kiderül, mikor és kinek vagyok én az igazi felebarátja!? Annak, aki bajban van, aki nem tud magán segíteni. „...*Mit gondolsz, e három közül ki volt az igazi felebarátja annak, aki a rablók kezébe került?*” „*Aki irgalmas szívű volt iránta*” – felelte. Jézus így folytatta: „*Menj és tégy te is hasonlóképpen.*” (Lk 10,25-36-37)

Ebből adódik az, hogy a mi elsődleges feladatunk és felelősségünk a közvetlen környezetünkben van. Ez nem jelenti azt, hogy nem lehet adakozni a távoliak szükségleteire, az Írás ere is bátorít. (Róm 15,26) [Az utolsó idők jelei közt megjelenik majd az éhínség is, amely már több, mint az éhezés (Mt 24,7). Ennek előjeleit a híradásokon keresztül láthatjuk Afrika és Ázsia egyes vidékein.]

A Szentírásból tudjuk, hogy a mi Atyánk irgalmas, és Jézus arra szólít fel minket, hogy hozzá hasonlóan mi is legyünk irgalmasok! (Kiv 34,6; Lk 6,36) Mit jelent ez valójában számunkra? Jézus kijelentése Máté evangéliumában kibontja ennek a gondolatnak a további mélységeit. Isten a gonoszokra is fölkelti napját, esőt ad a bűnösöknek is. (Mt 5,45) Ő abban gyönyörködik, hogy a gonosz megtérjen és éljen. (Ez 33,11) Szt. Pál apostol a jézusi ige alapján: szeressétek ellenségeiteket (Mt 5,44) tovább tágítja ezt a perspektívát. „*Sőt, ha*

ellenséged éhezik, adj neki enni, ha szomjazik, adj neki inni...” (Róm 12,20) Ehhez már emberi szeretet, emberi erő kevés!

Mindenben Jézus az etalon, s ha minden dolgunkat Őhöz mérjük, akkor hamar kész a következtetés: „...*Mert mindnyájan vétkeztek, és nélkülözik az Isten dicsőségét...*” (Róm 3,22-25) így mi is irgalomra szorultak vagyunk! (Zsolt 49,8-10; Mt 18,23-27) S csak ebből a felismerésből táplálkozhat minden tettünk, s így nem érdemeket keresünk cselekedeteink által, hanem azt mondjuk: „...*csak azt tettük, ami kötelességünk volt*” (Lk 17,10), persze ezáltal mennyei kincseket is gyűjtünk, de ennek is az a lényege „...*Ahol a kincs, ott a szív is...*” (Mt 6,19-24)

De azt hiszem, tovább kell látnunk a testi szükségletek betöltésénél! Kövessük Jézust! Ő, mint az irgalmas Atya egyszülöttje nemcsak a testi táplálék biztosításával törődött, amikor az 5000 embert megvendégelte (Jn 6), hanem több ízben a következőképp vallott küldetéséről: „*Az Úr lelke van rajtam, azért kent fel engem, hogy örömhírt vigyek a szegényeknek.*” (Lk 4,18) „*Meg van írva: Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden tanítással is, amely az Isten szájából származik.*” (Mt 4,4) A valódi élet az igazi megmentés több mint az étel!

Az Ő küldetése és a mi küldetésünk a lelkek megmentése, hiszen Jézus maga mondja: „*Mi haszna van az embernek, ha az egész világot megszerzi is, de lelke kárát vallja?*...” (Mt 16,26)

Fontos megtalálnunk a jézusi egyensúlyt! Ha úgy hirdetjük a szegényeknek az evangéliumot, hogy nem gondoskodunk a nélkülözők alapvető emberi szükségleteiről, akkor az Írás alapján a hitünk halott (Jak 2,14-17), azonban ugyanígy céltévesztett az a segítség is, amely csak a földiekre koncentrál, és elmulasztja a fő küldetést, hirdetni az evangéliumot minden teremtménynek.

Ő tudta és hangoztatta azt, hogy az Isten országa elközelített, amelynek erejét, hatalmát, bőséges gondoskodását be is mutatta földi szolgálata során. Örök Élet beszédeit hirdette, az igazságot prédikálta. Tudta, hogy ha az emberek megismerik az igazságot, akkor az igazság szabaddá teszi őket. (Jn 8,32) „*En vagyok az Ut, az Igazság és az Élet – válaszolta Jézus. – Senki sem juthat el az Atyához, csak általam.*” (Jn 14,6) Igazán Őt, a vele való bizalmas, személyes kapcsolatot kell éhezünk. Ő tart meg minket! „*Boldogok, akik éheznek és szomjaznak az igazságot, mert majd eltelnek vele.*” (Mt 5,6)

Isten szereti az embert, és Jézusban gondoskodik róla, ezt kell elmondanunk és bemutatnunk. Van helyreállítás, van kiút, van bűnbocsánat, van megmenekülés, van gyógyulás, van remény, van örök élet! Ez az Örömhír, amelyet hirdetnünk kell, miképpen Mesterünk is tette!

Mert a valódi és végleges megoldás minden lelki és fizikai szükségletünkre egyaránt az Úr Jézus, a Messiás, aki maga az örök élet!

És, akik Benne hisznek, és Vele vannak, azoknak így szól a mennyei ígéret: „...*Nem éheznek és nem szomjaznak többé...*” (Jel 7,16-17)

Roóz Zoltán

Volt káplánjaink nyomában

Az Ünnepi Harangszó mai számában új interjúsorozatot indítunk, melyben a közelmúltban Zalaegerszegen működő káplán atyákat kérdezzük hivatásukról, eddigi pályájukról. Emlékezzünk rájuk szeretettel, imádkozzunk közösen munkájuk sikeréért. Elsőként **Kiss László** plébános urat kerestük fel Táplánszentkereszten.

ÜH: Mit tudsz elmondani a hivatásodról, László atya, voltak-e a család körében papi elődök, példaképek?

KL: Már ötéves koromban „misét mondtam“ játékból, s ezt a szüleim csak akkor kezdték rossz néven venni, amikor a nagyanyám gyászruháját reverendává alakítottam. Amikor pedig az akkoriban nagy kincsnek számító málnaszüretelő gézt is felhasználtam, el is nadrágoltak, így elmondhatom, hogy már ötéves koromban szenvedtem a hivatásomért. Komolyra fordítva a szót, hivatásomat

Németh János atyának, Szombathely-Szóllós plébánosának köszönhetem, aki 53 évnyi papi pályája során kilenc kispapot adott az egyházmegyének. Családi körben nem volt elődöm.

ÜH: Mikor vált benned véglegessé az elhatározás?

KL: 1981-ben már ezzel a szándékkal jelentkeztem a győri bencés gimnáziumba. Mondják, hogy sosem lesznek papok, akik ezzel a szándékkal érkeznek, de az én hivatásom végig kitartott. 1985-87-ig Cegléden töltöttem a sorkatonai éveket, majd a Győri Szemináriumba kerültem. 1992. június 18-án szenteltek pappá.

ÜH: Milyen emlékek kötnek Zalaegerszeghez?

KL: 1992-1995-ig voltam káplán a Mária Magdolna Egyházközségben, első működési helyemen. Igen nagy hatással volt rám plébánosom, Szabó Gyula atya, aki igazi lelki ember, apánk helyett apánk volt. Máig tartó jó barátságban vagyunk akkori káplántársammal, Miszori Zolival. Megfogott a zalai emberek szívjósága, melyhez vasi születésű emberként nem voltam hozzászokva. Sajnos ma már csak néhány egerszegi családdal maradt élő a kapcsolat.

ÜH: Zalaegerszeg után mindjárt Táplánszentkereszt következett?

KL: Igen, 1995-ben vettem át elődömtől Brenner József helynök úrtól a stafétabotot.

ÜH: Milyen volt a fogadtatás?

KL: Olyan faluba kerültem, ahol mindig volt pap, s ez a mai paphiányos időben nagy szó. Filiám nincs, a 2400 lelkes falu volt a papi működésem területe. Az egerszegi élmények után furcsa volt, hogy egy nagycsütörtöki ünnepi szentmisén negyvenen vagyunk. Sokszor idéztem is nekik egy 1797-ből származó vizitációs jegyzőkönyv záró mondatát (akkoriban Vasszécsénytől Szóllósig egy lekipásztor látta el a területet): „Nem is kell ide több pap kis lélekszámuk és nagyfokú hitetlenségük miatt.“ Később tapasztaltam, hogy a szentmisét látogatók mélyen hívő emberek, s ez adott erőt és vigaszt.

ÜH: Úgy tudjuk, később más megbízások is rád találtak.

KL: Így van. A Karitás rendszeresen talált nekem testhezálló lelkészi feladatokat: 1996-tól a szenvedélybetegek nappali otthonában (Rév), majd 1998-tól szintén az ő számukra kialakított átmeneti otthonban

(Hársfaház) dolgozom. Végül éppen néhány napja, február elseje óta a pszichiátriai betegek közösségi ellátó otthonában (Szikla) is elvállaltam ezt a feladatot. 2000-ben egy másik nagy fába is belevágtam a fejszémet, azóta napi 4 órában Szombathelyen börtönlelkész is vagyok.

ÜH: Jól gondoljuk, hogy ez a fajta munka kevés sikerélménnyel ajándékozott meg?

KL: Van néhány keresztség, ez is nagy szó. Nagy problémának látom, hogy nem létezik igazi utógondozás, a szabadulókat igen gyorsan magukra hagyják. A siker azonban nagyon tág fogalom. Nem

tudhatjuk, hogy az utolsó órában nem jut-e némelyiküknek eszébe, hogy egyszer egy börtönlelkész megtanította a Miatyánkra.

ÜH: Akik a televízió hitéleti adásait figyelemmel kísérik, más szerepkörben is felismerhettek.

KL: Valóban, a közelmúltig ment az MTV1-en az az óvodás hittansorozat, melyet két éve vettek fel a közreműködéssel.

ÜH: Sosem merült fel benned az az igény, hogy néha jó lenne félrevonulni és egy kicsit feltöltődni?

KL: Dehogynem. Egyszer Miszori Zolival el is szántuk magunkat arra, hogy Pápua-Újguineara települjünk, gondoltuk néhány évig misszionáriusként szolgálnánk. Püspök atya azonban hamar meggyőzött bennünket arról, hogy itt a helyünk.

Lejegyezte: Marx Gyula

Évértékelőnk

Riport Németh Lajossal, az egyházközség világi elnökével

Milyen tervekkel vágott a 2005-ös évnek Egyházközségünk?

Legyen hála és köszönet az elmúlt év sok-sok kegyelmi ajándékáért. Plébániánk lelkipásztorainak a Mindszenty Emléktemplom „beüzemelésével” megnövekedett a munkája, mivel az elmúlt év elejétől kedden is, augusztus óta pedig vasárnaponként már két szentmisét mutatnak be. 2005. február 13-tól havonta fatimai engesztelő szentmisét és szentségimádási órát tartanak lelkipásztoraink az új kertvárosi Mindszenty emléktemplomban. Lelkipásztoraink és hitoktatóink 8 általános iskolában tanítanak, de jelen vannak az óvodák nagy részében is. Külön öröm számunkra, hogy a felnőttek is szép számmal készülnek a szentségek felvételére. Az elmúlt év januárjában a kertvárosi új templom is bekapcsolódott az ökumenikus imahét sorozatába, ami az idei évben már megismétlődött, templomunk megtelt a testvéregyházak híveivel. Az immár megszokott nagyböjti és adventi lelkigyakorlatokkal szeretnénk hozzájárulni a hívek lelki feltöltődéséhez.

Hol tart a plébániatemplom restaurálása?

A főoltárkép és a szentély első részét 2005. április végére szinte eredeti szépségében láthattuk. A szentély második szakaszát szeretnénk volna az elmúlt év végéig befejezni, de ez különböző okok miatt – zsúrizés elhúzódása, hűvös idő, valamint a restaurátorok száma – ez év májusára áthúzódik. Ezután következhet az állványzat lebontása és áthelyezése a kórus alá, ahol pénzügyi erőnktől függően folytatódna a restaurálás. Köszönet a hívek anyagi támogatásáért.

A freskók restaurálásán kívül lesz egyéb felújítás a plébániatemplom, illetve a plébániaépület környékén?

A plébániatemplom megkopott, megsüllyedt lépcsőinek cseréjét, illetve felújítását a főbejáratnál, illetve a sekrestyénél már korábban terveztük, de különböző okok miatt elmarat. Ebben az évben szeretnénk ezt a munkát elvégeztetni, valamint a kórusfeljáratot kimeszeltetni.

A plébániaépület az elmúlt évi gyakori esőzések alkalmával többször beázott, ezért, bár nem terveztük, de halaszthatatlanná vált a felújítása. A tetőszerkezetet szükség szerint kijavították, a teljes lécezőst kicserélték, a teljes tetőt lefóliázták, és a rossz tetőcserepeket lecserélve átcserépezték. A téli nagy havazás előtt sikerült a felújítást befejezni. A plébániaépület ablakainak cseréjét tovább folytattuk az elmúlt évben, amit az idén szeretnénk befejezni (dupla

hőszigetelt üvegezésű ablakok). Az idei évre tervezzük a plébániaépület még megmaradt régi vízvezetékének cseréjét is.

Az új, kertvárosi templom is szépült az elmúlt évben.

A Kertvárosi Mindszenty emléktemplom atemp-lomában elkészült 240 db urnahely, valamint az idei évben már megkezdtek 40 db kriptahely kialakítását is. Készül az atemplom kőoltára is, így valószínűleg május-június körül elkezdődhetnek a temetések is.

2005. tavaszán elkészült a parkosítás Általszegett utca felőli része járdákkal és a térburkolattal együtt. Késő ősszel az atemplomhoz vezető lépcsősor is megépítésre került. Várhatóan még a temetkezések megkezdése előtt elkészül az atemplom előtti térburkolat, ami csatlakozik a lépcsősorhoz. Azonban nemcsak a templom környékét, hanem a belsejét is szépítettük az elmúlt év folyamán. 2005. február 13-án megkaptuk a szép fatimai Szűzanya szobrot. A templom bútorzata is bővült további ülőhelyekkel, és a sekrestyében beépített szekrényekkel, valamint a kápolnában egy faoltárral.

Az egyházközség – anyagi erejéhez mérten – támogatásokat is nyújt a különböző zalaegerszegi szervezeteknek. Melyek ezek a szervezetek?

Egyházközségünk fennállásuk óta rendszeresen támogatja a Mindszenty iskolát és a Szent Család Óvodát. Ezen kívül rászoruló magánszemélyeket és alapítványokat. Részt vettünk az országos gyűjtésekben is, amit pl. karitás, árvízkarosultak, egyházi iskolák számára szerveztek. Ezen kívül plébániánk karitás szervezete a kórházakban és a szociális otthonban rendszeresen látogatja a betegeket: a lelki segítségnyújtás mellett kisebb-nagyobb ajándékokat is ad a rászorultaknak.

Személyi változások is történtek plébániánkon...

Az elmúlt év augusztusában ért a hír bennünket, hogy a püspök úr Várhelyi Tamás káplán urat elhelyezte, de örömünkre szolgál, hogy a közelben maradt: Gellénháza, Nagylengyel és a hozzájuk tartozó filiák lelkipásztori ellátását kapta a plébánosi kinevezéssel. Plébániánkon és az egyházközség különböző rendezvényein továbbra is szeretettel várjuk. Az áthelyezéssel Stróber László plébánosra, Bodorkós Imre és Kürnyek Róbert káplánra hárul – a segítő világi hívekkel együtt – az egyházközség lelkipásztori ellátása. Szerencsénkre Vendrő György apát úr rendszeresen, Horváth István atya az ünnepek

(Folytatás az 5. oldalon! ►)

(Folytatás a 4. oldalról! ◀)

alkalmával besegít.

A misék rendjében is történt változás.

Vasárnapokon és ünnepnapokon január elsejétől már az új rend szerint vannak a szentmisék. A változás oka: az új templomban vasár- és ünnepnapokon két szentmise van, valamint a plébániatemplomban is a misék közötti tumultus elkerülése végett, nem utolsósorban egy lekipásztorral kevesebben vagyunk Tamás atya távozása óta. Reméljük, hamarosan mindenki megszokja az új miserendet, és jó pár évig nem lesz szükség változtatásra

A kertvárosi Mindszenty emléktemplomban egyelőre kísérleti jelleggel csak az ünnepi

szentmiséken projektorral kivetítve követhetjük a szentmise folyamatát. Ezt szeretnénk véglegessé és rendszeressé tenni az év folyamán és ugyanezt megvalósítani a szentély restaurálásának elkészültével a plébániatemplomban is.

Szeretném megköszönni plébánosunknak, a káplánoknak és Vendró György apátúrának az áldozatos lekipásztori munkájukat. Végül szeretném megköszönni a Kedves Hívek önzetlen adományait, a sok-sok imádságot, amellyel segítették a lelki- és a kőtemplom épülését-szépülését.

Köszönjük a beszélgetést!

Jó volt olvasni:

Sík Sándor:

Péter sírása

És lőn, hogy a kakas másodszor szólala.
A csarnokban nevettek a római vitézek,
Visszhangzott szavuktól a főpap udvara.
És megfordult az Úr, s az ő szemébe nézett.

És akkor minden elmúlt és minden elmaradt,
És minden elmerült hideg, nagy messzeségben,
A szolgák és vitézek, fegyverek és falak,
És nem volt semmi többé, csak az a szörnyű két szem.

Csak az a könnyes két szem,
És nem volt semmi más:

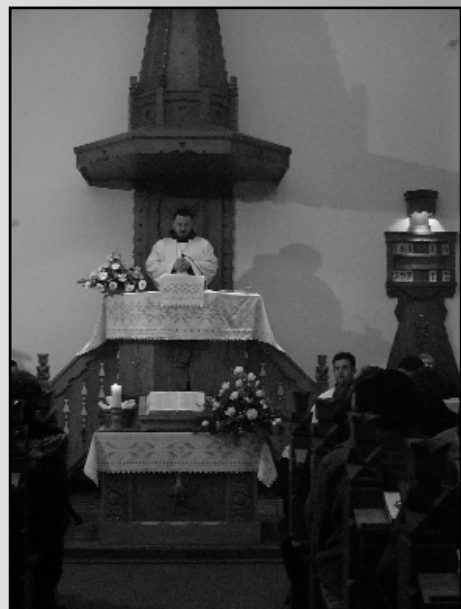
Csak ő volt és a Krisztus. és az a villámlás,
Melyen az örök titok minden rejtelve zengett,

Melynek zengő villáma szegény szívére hullt,
S lőn, hogy az oszlop mellett Péter megtántorult,
És eltakarta arcát és halkán sírni kezdett.

Sík Sándor verse nagyon szemléletesen rögzíti a pillanatot, amikor Péter apostol tagadása után rádöbben mit tett, és sírva fakad. Milyen jó, hogy az igazán jó szentgyónásban meglátjuk, felismerjük, mivel bántottuk meg Istent, s bocsánatot kérhetünk! Ne szégyelljük könnyeinket sem. Az Isten talán tömlőjébe gyűjti össze könnyeinket. Irgalmát mindig bizakodva kérjük, s legyünk hálásak kegyelméért.

Tausz Éva

Képek a 2006 évi Ökumenikus imahétről

Erdélyi jegyzetek III. – Hazafelé

Ezúttal átjutottunk a pár napja még áradástól elzárt útszakaszon, és elértük az első állomásunkat Nagyenyedet. Megnéztük a református templomot, amely vaskos, égbe törő tornyával, és a templomépületet övező erődfallal, bástyákkal igazán impozáns látványt nyújtott. Híven idézte a reformáció időszakának harcos szellemét.

Majd a híres kollégiumot kerestük fel, mely hosszú időn át volt nemzetünk erdélyi nagyjainak alma matere. A kollégiumot Bethlen Gábor alapította 1622-ben. Akkor a székhelye még Gyulafehérváron volt. I. Apafi Mihály helyezi azután át az intézményt Nagyenyedre. Nevezetes esemény volt a kollégium életében az 1704-es labanc támadás, amikor a várost kifosztó és felgyújtó császári sereget a diákság fűzfadorongokkal felfegyverkezve futamította meg. Ennek állít emléket Jókai Mór a Nagyenyedi két fűzfa című regényében. A kollégium híres tanárainak és diákjainak nevét az épület falán emléktáblákon örökítették meg. A sok névből csak kettőt emelnék ki. Az oktatók közül Pápai Páriz Ferenc az intézmény újkori alapítójának tekinthető. A növendékek közül pedig Kőrösi Csoma Sándor neve bizonyára mindenki számára ismerős.

Tövisről a Diódi-patak folyásával szemben haladva tetünk egy kitérőt a Remetei-sziklaszorozhoz. Útközben megnéztünk egy vadregényes sziklafalak közé épült orthodox kolostort. Innét már nem volt messze úti célunk, így rövidesen leállítottuk az autót, és gyaloglásra váltottunk. A Remetei-sziklaszorost a Torockói-hegység jelképeként is szokták emlegetni. Ezen a részen a patak két kilométer hosszan töri át magát hatalmas sziklafalak között, melyek helyenként olyan közel vannak egymáshoz, hogy csak a vízben gázolva lehet tovább haladni. Eredetileg mi is át akartuk szelni az egész szorost, de ezt a tervünket az esőzés keresztül húzta. Ezúttal csak a szárazon is járható részt barangoltuk be.

Jelentős történelmi személyiség emléke állított meg bennünket Alvincen. Ma már sajnos csak romjai láthatók a hajdani Martinuzzi kastélynak, ahol utolsó napjait töltötte Fráter György. Az egykori pálos szerzetes, majd váradi püspök, a gyermek János Zsigmond gyámjaként lett 1541-ben Erdély kormányzója, amikor a török hódítást követően három részre szakadt az ország. Ügyes politikusként egyensúlyozott a két nagyhatalom, a török és a

Habsburgok között, hogy legalább a megmaradt rész függetlenségét biztosítsa. Amikor azonban az ország egyesítése érdekében végleg elkötelezte magát Ferdinánd király mellett, saját bizalmatlan szövetségesei ölték meg alvinci kastélyában 1551. december 17-én. Összeszürkált holtteste 70 napig feküdt temetetlenül a kastély árkában, mert a megszálló német katonaságtól való félelem miatt senki nem merte neki megadni a végtisztességet. Az akkor már bíborosi rangban lévő főpap halála ügyében a pápa is vizsgálatot rendelt el, és a szálak egészen a királyig vezettek. De ahogy az már lenni szokott, ha elég magas polcon van egy gazember, akkor megúszhatja. A kastély később a Kemény család birtokába került, itt született a regényíró Kemény Zsigmond (1814-1875).

Aznapi végcélunk Szászváros volt. Ahogy a település neve is mutatja, szászok alapították, még a XII. században. Beletartozik abba a hét településbe,

melyekről Erdély a német Siebenbürgen nevét kapta, Érdessége, hogy a város régi központjában fallal körülvéve egymás mellett áll a reformátusok és az evangélikusok két teljesen egyforma, gótikus temploma. Állítólag annak idején így sikerült egymással megbékíteni a két felekezetet. Csaba atyáék ebben a városban is létrehoztak

egy gyermekotthont a hajdani ferences kolostorban. Erre az éjszakára itt kaptunk szállást.

Utolsó napunk is elérkezett, de még ez is tartogatott számos látnivalót. Déva vára látványosan magasodik a város fölé a 371 m magas meredek hegy tetején. Nevét Kőműves Kelemen balladájából mindenki ismeri, de története is számos érdekességet tartalmaz. Erdély egykori kiskirálya, Kán László, itt tartotta fogságban 1307-ben a két évvel korábban magyar királlyá koronázott Ottó bajor herceget. Miután Ottó lemond a trónról, szabadon visszatérhet hazájába, a szent korona azonban marad. Az egyik börtöncellában pedig emléktábla tudatja, hogy itt raboskodott és hunyt el 1571-ben a korábban már említett unitárius Dávid Ferenc. Érdemes egy sétát tenni a történelmi városrészben is, ahol szintén számos régi épület található.

Közvetlenül a 7-es számú főút mellett van Guraszáda középkori temploma. A második szakasz építői sajátos megoldást alkalmaztak, amikor a régebbi, kisebb templom tornyát nem bontották el, így két tornyával két egymásba tolt templom hatását kelti. Az egykori

(Folytatás a 7. oldalon! ►)

(Folytatás a 6. oldalról! ◀)

katolikus templomot ma a település görög keleti vallású hívői használják.

Lippa városához közeledve már messziről szembe tűnnek Solymoskő várának romjai. A jelentős erősség a tatárjárást követően épült. Hosszú ideig királyi vár, majd Hunyadi János építteti ki. Az Erdélyi fejedelemség kulcsfontosságú határvára lesz, mely váltakozva, hol magyar, hol török kézen van. 1688-ban Caraffa generális hosszú ostrom után foglalja vissza. Ezután már omladozó rom. Falai azonban még ma is több méter magasan állnak. A várkapu és a felvonóhíd gótikus oszlopai, a reneszánsz ablakkeretek árulkodnak az építési periódusokról.

A város másik szélén található Máriaradna kegytemploma. Lippán még Károly Róbert király telepítette le a ferences szerzeteseket. Kolostorukat azonban 1552-ben a törökök lerombolták, akkor jöttek a szerzetesek a Maros folyót északról kísérő dombok közé, és építettek egy kis fa kápolnát. A kápolna az itteni Mária jelenéseket követően vált jelentős búcsújáró hellyé. Helyén 1756 és 1760 között épült fel a barokk templom és kolostor.

Lippa városát elhagyva autónk már sík vidéken halad, Erdély hegyeinek utolsó vonulata egyre távolabbról int búcsút a visszapillantó tükörben.

Fotó: Mikolás Attila

Szöveg: Szalai Attila

HITTANÓRA AZ ISKOLÁBAN

Isten tíz parancsolata

„A történelem tanúsága szerint az a társadalom, az a nemzet vagy ország, amelyik megpróbálja kihagyni a Tízparancsolatnak akárcsak egy részét is a törvényrendszeréből, előbb-utóbb elpusztul.“

(Placid atya)

Ez a gondolat a XXI. század emberének nagyon is aktuális. Tudjuk, hogy a Tízparancsolat tulajdonképpen könnyen érthető megszövegezése az Istentől a szívünkbe írt természeti törvényeknek. Teremtő Istenünk szívünkbe írta törvényeit. Lelkiismeretünk is tanúskodik erről. A Tízparancsolatban viszont azért szövegezte meg ezeket, hogy az egész emberiség életét

irányítsa velük. Ezért kell komolyan foglalkoznunk vele. Vajon mit jelent ez a XXI. század emberének? Mit jelent a gyermekeknek, akik a hittanórán találkoznak, és szembesülnek először az egyes parancsolatokkal? Mit tehet a hitoktató, hogy a gyermek számára valóban a szívébe írt törvény maradjon? Az elkövetkező alkalmakon egy-egy parancsolaton keresztül szeretnénk ezekre a kérdésekre választ adni. Úgy, ahogy ma a hittanórákon a „tíz jótanácsot“ próbáljuk gyermekeink szívébe vésni, „hogy az ember igazán ember lehessen“.

Nátrán Józsefné

A hónap szentje:

Szent Bálint vértanú

Bálint (Valentin) napjára

Szent Bálint (Valentinus) emlékére neve napján, február 14-én világszerte megajándékozzák szeretteiket az emberek.

Valentin kultusza a III. századra vezethető vissza. Claudius császár a keresztényüldözések idején egy Valentinus nevezetű áldozópapot elfogatott, aki papi és emberbaráti kötelességének teljesítésében valamennyi paptársánál buzgóbbnak mutatkozott. A császár hízelgő próbálkozására Valentinus olyan mély meggyőződéssel és ékesszólással kezdte fejtegetni a keresztény vallás igazságát, hogy Claudius elgondolkodott ezen.

Nem akart rögtön dönten, így került Valentinus egy Asterus nevű főtiszt őrzése alá. A főtiszt felfigyelt

imájára, és felszólította, hogy mutassa meg rajta Krisztus hatalmát, ő pedig imáival meggyógyított egy lányt, aminek hatására a tiszt egész házanépével együtt megkeresztelkedett.

Amikor a császár a történekekről értesült, az egész gyülekezetet halálra ítélte. Valentinust 270. február 14-én kivégezték. Gelasius pápa 496-ban rendelte el, hogy Szent Valentin napját február 14-én ünnepeljék.

Magyarországon 1990-ben éledt fel e nap megünneplése.

Elékezzük Szent Valentinus áldozópapra, és ezen a napon gondoljunk arra is: tökéletes alkalom, hogy kimutassuk megbecsülésünket a másik ember iránt.

Nátrán Józsefné

A katolikus sajtó bemutatkozik

Jeromos füzetek

„Az Egyház sürgetően és nyomatékosan buzdít minden keresztényt (...), hogy a Szentírás gyakori olvasása révén jusson el Jézus Krisztusnak főséges ismeretére.” (Fil 3,8). „A Szentírás nem ismerése ugyanis Krisztus nem ismerése.” (Szt. Jeromos).

1990-ben maroknyi lelkes hívő, szerzetes és lelkipásztor kezdeményezésére megalakult a **Szent Jeromos Bibliatársulat**. Neve 2001-ben a katolikus szóval bővült. A Szent Jeromos Katolikus Bibliatársulat a nemzetközi Katolikus Bibliaszövetség tagja. A Társulatnak mintegy 1200 aktív és több száz pártoló tagja van. A Társulat célja a Szentírás ismeretének, szeretetének, egyéni és közösségi olvasásának, a Biblia életre váltásának az előmozdítása, ezáltal a magyar katolikus hívek vallási életének megújítása és elmélyítése határon innen és túl.

Ennek érdekében a Társulat folyamatosan igyekszik gondoskodni hordozható, lehetőség szerint olcsó bibliakiadásokról; erejéhez mérten törekszik magyar nyelvű Szentírással ellátni a határainkon túl élő magyar katolikus híveket; továbbképzések, bibliaapostolképző szemináriumok tartásával szorgalmazza és segíti az egyéni és közösségi szentírásolvasás elterjedését a katolikus közösségek és hívek körében.

A Társulat 1990-ben létrehozta a **Szentírás Alapítványt** a bibliaapostolság támogatására. Célkitűzései megegyeznek bibliatársulatával. Az Alapítványt közhasznú szervezetté 1992-ben nyilvánították, így az Alapítvány javára befizetett összegek 30 %-át az adományozó levonhatja adójából (a törvényben meghatározott korlátig). Az Alapítvány az elmúlt 12 év során mintegy 5.000.000 Ft-tal támogatta a Bibliatársulat által gondozott olcsó szentíráskiadást, biztosította több ezer, határon túli magyaroknak juttatott magyar Szentírás költségét, hozzájárult a készülő Cigány Bibliafordítás megvalósításához.

Az Alapítvány bizalommal várja és köszönettel fogadja a fenti célok megvalósításához nyújtott adományokat (a székhelyén befizetve vagy ezen a számlaszámon: 11706016-20465281). A Szentírás Alapítvány fogadhatja a magyar állampolgárok éves adójának (második) 1 %-át is. Az Alapítvány adószáma: 19639886-1-42. Az Alapítvány székhelye (címe) azonos a Bibliaközpont címével: Szentírás Alapítvány, 1066 Budapest. Teréz krt. 28. I/6., Tel. 332-22-60.

A Társulat munkatársai röviddel a Társulat megalakulása után megalapították az első magyar katolikus szentírás-tudományi folyóiratot, a Jeromos füzeteket. Az első szám 1990. Szentírásvasárnapján jelent meg. Azóta minden évben négy számot adnak közre: szentírásvasárnapra, karácsonyra, húsvétra és aratásra. A folyóirat alapvetően kettős célkitűzést igyekszik megvalósítani: Publikálni a magyar katolikus biblikusok legújabb tudományos szakkikkeit, és közreadott anyaggal segíteni a Szentírással foglalkozó lelkipásztorok, hitoktatók munkáját. Ennek

megfelelően az eddigi számokban megtaláljuk az összes magyar biblikus egy vagy több tudományos cikkét, minden számban egy kidolgozott bibliaóra-anyagot, válaszokat a Bibliával kapcsolatban felmerülő kérdésekre, közérdekű híradásokat a Biblia világából. A szemléből az érdeklődő megismerheti a legnevesebb nemzetközi biblikus folyóiratok cikkeinek tartalmát, s így tájékozódhat a bibliatudomány aktuális kutatási területeiről és eredményeiről. Emellett természetesen helyet kap a folyóiratban minden fontos információ a Társulat és a Bibliaközpont tevékenységéről, beszámolunk bibliaapostolképző szemináriumainkról, tájékoztatjuk Tagtársainkat a közös imaórák és a Jeromos esték biblikus előadásainak témáiról. A szerkesztők elérhetők a Bibliaközpont címén.

A Társulat által működtetett www.biblia-tarsulat.hu honlapon információkat kaphatunk a közös imaórákról, a csoportos szentírásolvasásról, a bibliaapostol-képző szemináriumokról, a Biblikus Figura-készítő hétvégékről, saját kiadványaikról: különféle bibliafordítások, konkordancia, héber-magyar szótár, biblia kommentárok, szentírás magyarázatok, meditációk, bibliatudomány CD...

A Katolikus Bibliatársulat nevét a negyedik században élt és működött Szent Jeromos egyháztanítóról és bibliafordítóról (347-420) kapta. A Bibliatársulat **logójában** a Szentírás felett találunk egy oroszánabrázolatot. Az oroszán és Szent Jeromos kapcsolata egy legendához kötődik. A betlehemi kolostorba, ahol Szent Jeromos élt és fordította a Bibliát, egyszer betévedt egy sánta oroszán. Mindenki rettegett tőle, de az Jeromoshoz cammogott és odanyújtotta sebzett lábát. Jeromos kiszedte a belefűródött tövist, majd az oroszán hálából húséges „követője” lett.

Szent Jeromos legnagyobb érdeme, hogy ő volt az első, aki a teljes Bibliát lefordította latinra, melyet Vulgatának neveznek. A Vulgata volt hosszú időn át az egyház hivatalos Szentírásfordítása. Ezt jelképezi a nyitott könyv.

Forrás: www.biblia-tarsulat.hu
Összeállította: Paksa Tibor

HIT – TUDÁS – EMBERSÉG – mindszentys gimnazisták gondolatai

2006. február 3-án, szép ünnepség keretében 48 végzős gimnazista diák vehette át a Mindszenty gimnázium szalagavatóján a közelgő búcsúzást jelző szalagot. Köztük vannak olyanok, akik nem csupán négy, hanem 12 évet töltöttek az intézmény falai között. Vajon mit visznek majd magukkal az itt töltött évekből? Visznek-e hitet, tudást, emberséget, amire oly nagy szüksége van az emberiségnek? A következő kis dolgozatokat olvasván – melyeket magyarórán az általuk kiválasztott idézet alapján fogalmaztak meg – talán felcsillan a remény, hogy mindezen értékek bekerülnek a ballagó tarisznyába.

„Istenért, egyházért, hazáért“ /Mindszenty József/

Most, hogy nemsokára elhagyjuk ezt az iskolát, végleg el kell határoznunk életcélunkat. Céljaink eléréséért küzdenünk kell. Rá kell döbbernünk, hogy életünket e három dolognak kell szentelnünk.

Harcolnunk kell Istenért, hiszen mindenki tapasztalja, hogy manapság az a cél, hogy a világból „kiirtsák“ az Istenfélelmet. Nem szabad, hogy ez megtörténjen. Istenben minden időben bízhatnak az emberek, Rá támaszkodhatnak, Őt kérhetik, mert segít, nem úgy, mint a legtöbb istentelen embertársunk, akik az Isten nélküli életet hirdetik. Ha megtörténik, hogy elszakadunk Istentől, akkor egy idő után kiveszik belőlünk az emberiség is, és akkor az egész létünk válik értelmetlenné.

Harcolnunk kell az egyházért. Elsősorban azért a szellemiségért, amelyet az egyház képvisel. Azokért az oktatási intézményekért, amelyek egyházi fenntartásúak, amelyek a helyes életre próbálnak nevelni bennünket. Azért az egyházért, mely életünket mentheti meg, hiszen sziklára épült, és életünk bármilyen viszontagságok között is telik, tovább élünk, mert ehhez a házhoz tartozunk. Tudjuk, hogy az egyház Krisztust jeleníti meg, és ha Krisztusban bízunk, az egyházban is bízhatunk.

Harcolnunk kell hazánkért, mely Szent István királyunk óta katolikus ország, Szűz Mária országa. Nem szabad hagynunk, hogy e fejlődő világban kivesszenek a magyar hagyományok, szokások és értékek. Őseink sem hagyták, hogy elveszen a magyarság. A tatárjárás után a haldokló Magyarország újjáépült, a török dúlás után a megosztott ország újra egy lett, mert hitték az emberek, hogy hazánk nincs pusztulásra ítélve. Hasonló pofon volt, hogy Magyarország két ízben is újabb megszállás alá került. De – még ha harcok árán is – hazánk mindig tudta, hogy nem jó úton jár, és másikat választott magának. Ma sem lehetetlen leszállni arról az útról, amely kitaposottnak látszik, de a süllyesztőbe vezet. Változtatni kell. Változtatni úgy, ahogy ötven évvel ezelőtt változtatni akartak. Nem forradalom kell, hanem egy szemléletbeli változás, amely megmutatja, hogyan kell igazán magyarként élni. Nem véletlen tehát, hogy Mindszenty bíboros szavait választottam, hiszen az 1956-os forradalom idején a nép rájött, hogy az Isten ellenes, egyházellenes, magyarellenos politikai út nem vezet jó jövőhöz, ezért változtatni akart, de (sajnos) leverték ezt a törekvést. Példát adhat napjainkban az ötszázötven évvel ezelőtti nándorfehérvári diadal. Akkor is hitték, hogy a hazáját védő magyarság győzhet a hódító törökkel szemben. Így kell küzdenünk nekünk is, akik a magyar eszmeiséghez ragaszkodunk a különböző ránk erőltetett, rossz külföldi, esetleg itthon fellépő téveszmék ellen. Magyarságunk védelméhez hozzátartozik az is, hogy ápoljuk anyanyelvünket, kultúránkat és hagyományainkat, melyeket a százhuszonöt éve született Bartók Béla is fontosnak tartott. Nem szabad, hogy az EU-hoz csatlakozva mellőzzük, elnyomni hagyjuk. Ellenkezőleg. Óvni kell úgy, ahogy a ritka, egyedi élőlényeket gondozzuk.

Molnár János 12.b

Kalkuttai Szent Teréz anyja: Az Élet himnusza

Az Élet egyetlen esély, vedd komolyan,
Az Élet szépség, csodáld meg,
Az Élet boldogság, ízleld meg,
Az Élet álom, tedd valósággá,
Az Élet kihívás, fogadd el,
Az Élet kötelesség, teljesítsd,
Az Élet játék, játszd,
Az Élet érték, vigyázz rá,
Az Élet vagyon, használd fel,
Az Élet szeretet, add át magad,
Az Élet titok, fejtse meg,
Az Élet ígéret, teljesítsd,
Az Élet szomorúság, győzd le,
Az Élet dal, énekelj,
Az Élet küzdelem, harcold meg,
Az Élet kaland, vállald,
Az Élet jutalom, érdemeld ki,
Az Élet élet, éljed!

Ez az egyik kedvenc versem és mivel nem tudtam kiválasztani a legjobb sort, ezért döntöttem úgy, hogy az egészet leírom. Ez nem pusztán egy vers, hanem egy életfilozófia is, hiszen ha így élsz, boldogan élsz.

Fontos, hogy komolyan vegyük az életet, mivel csak ez az egy van. Ezt az egyet úgy kell leélnünk, hogy mielőtt meghalunk, elégedetten tekintsünk vissza, ne legyenek benne olyan fejezetek, melyeket szeretnénk kitörölni. Sürgetni sem szabad, ne kívánjátok azt, bárcsak már idősebb lennétek, hisz mindennek megvan a maga ideje. Előbb vagy utóbb mindenki felnő, csak van aki előbb és van aki utóbb. Ugyanakkor megrövidíteni sem szabad mindenféle káros szokással. Próbáljátok meg leszokni róla.

Ne hátráljatok meg a nehézségektől, mindig bátran nézzetek szembe a kihívásokkal. És ha kudarcot vallatok? Akkor se dől össze a világ, hisz nem mi vagyunk az elsők és nem is az utolsók, akiknek nem sikerül valami elsőre. Újra meg kell próbálni majd akkor sikerül vagy azután. De ami a legfontosabb, hogy mindig áll mellettünk valaki, aki támogat, csak merjete megnyílni, elmondani neki mitől féltek, és együtt sokkal könnyebb szembenézni az akadályokkal.

Fontos az is, hogy legyenek álmaitok, amikben hisztek és legyen elég elszántságotok a megvalósításukhoz. Valamint, hogy legbelül mindig maradjatok gyerekek, ne hagyjátok, hogy ez a mai világ kiöljön belőletek minden érzést. Legyetek őszinték egymással! Azt kívánom, hogy ez sikerüljön mindnyájunknak!!!

Hosszú Andrea 12.b

Anyakönyvi híreink

Kereszteltek

Ferenczy Marcell, Kámán Gréta, Pödör Krisztián, Keresztes Gergő Bendegúz, Tóth Arnold Károly, Horváth Csenge Réka, Horváth Dóra, Horváth Boglárka, Olasz Máté, Frűhwirt Nikolett Boglárka, Vajda Tibor Armandó, Korcsmár Báborka Anna, Tulkán Sándor, Doszpoth Éva, Doszpoth Judit, Farkas Eszter, Tóth Bettina, Horváth Bendegúz, Kincses Alex, Vörös Márk, Kocsis Szandra, Balázs Marcell

Köszöntjük a Katolikus Egyház és egyházközségünk legifjabb tagjait! Isten éltesse őket sokáig!

Házasságkötés

Vörös József Róbert – Kalamár Szilvia Magdolna, Balázs Imre – Gáspár Ildikó, Móre Dániel – Molnár Ágnes, Jónás Gábor – Dr. Zafir Kinga

Jókívánságainkat fejezzük ki az ifjú pároknak: a kölcsönös szeretetben szentelődjenek meg házasságukban!

Halálozás

Lendvai Zoltánné sz: Sali Rozália (1943), Lakner Kálmánné sz: Csarankó Mária (1913), Fercsák Lajosné sz: Czigány Mária (1924), László László (1938), Horváth László (1948), Pete Lőrinc (1933), Csuga István (1926), Takács Zoltán (1956), Czitkovics Józsefné sz: Pallos Mária Margit (1916), Fehér Ilona (1925), Zab Jánosné sz: Riba Mária (1912), Ekler Zoltán (1931), Horváth Árpád (1927), Dávid Jánosné sz: Gosztolai Teréz (1909), Takács István (1942), Horváth József (1935), Tüske Lajos (1929), Bitá Teréz (1921)), Dr. Györffy Sándorné sz. Mihály Ilona (1915), Kútfej Jenő (1924), Horváth Béla (1944), Partics Csaba (1960), Borhy Gergely László (1936), Rác Józsefné sz: Fábán Gizella (1913), Fazekas Béla (1938), Nagy László (1930), Varga József (1930), Szalai Gyuláné sz: János Etel (1922), Pázmándi Lászlóné sz: Simon Katalin (1922), Horváth József (1950), Levolt Józsefné sz: Kovács Mária (1940), Tonka Emánuelné sz: Szalkai Margit Mária (1919), Szegedi Ferencné sz: Kárpáti Valéria (1930), özv. Borsos Ferencné sz: Szép Sarolta (1922), Pongrácz Józsefné sz: Levolt Jolán (1935), Bognár Imréné sz: Bánki Piroska (1931), Miszori Zoltán (1960), Rádler Gyözőné sz: Tóth Gizella (1935), Móricz Lászlóné sz: Guricsán Aranka (1921), Jordán Józsefné sz: Fuchs Mária Terézia (1926), Fűzi István (1924), Milei Ernőné sz: Bertók Ilona (1930), Dr. Hardicsay Géza (1952), Kámán Imréné sz: Kocsis Gizella (1931)

Adj Uram, örök nyugalmat nekik!

Jézus mondja:

„Engedjétek hozzám a gyermekeket“ (Lk 18,16)

BEIRATÁS A SZENT CSALÁD ÓVODÁBA

2006. március 2-3-án, 7 és 17 óra között

(Köztársaság u. 12. Tel.: 596-932, 596-933)

Szeretettel várjuk a kedves Szülőket gyermekeikkel!

Nevelésünkben fontosnak tartjuk: a sokoldalú képességfejlesztés mellett a keresztény erkölcs és magatartás megalapozását és a szeretet gyakorlását!

Az egyházközségi hozzájárulás mértéke a Magyar katolikus Püspöki Kar rendelkezése szerint

Havi nettó kereset	Fizetendő egyházközségi hozzájárulás	
	havonta	évente
21 000,-	105,-	1 260,-
22 000,-	110,-	1 320,-
23 000,-	115,-	1 380,-
24 000,-	120,-	1 440,-
25 000,-	125,-	1 500,-
26 000,-	130,-	1 560,-
27 000,-	135,-	1 620,-
28 000,-	140,-	1 680,-
29 000,-	145,-	1 740,-
30 000,-	150,-	1 800,-
32 000,-	160,-	1 920,-
34 000,-	170,-	2 040,-
36 000,-	180,-	2 160,-
38 000,-	190,-	2 280,-
40 000,-	200,-	2 400,-
42 000,-	210,-	2 520,-
44 000,-	220,-	2 640,-
46 000,-	230,-	2 760,-
48 000,-	240,-	2 880,-
50 000,-	250,-	3 000,-
55 000,-	275,-	3 300,-
60 000,-	300,-	3 600,-
65 000,-	325,-	3 900,-
70 000,-	350,-	4 200,-
75 000,-	375,-	4 500,-
80 000,-	400,-	4 800,-
85 000,-	425,-	5 100,-
90 000,-	450,-	5 400,-
95 000,-	475,-	5 700,-
100 000,-	500,-	6 000,-
105 000,-	525,-	6 300,-
110 000,-	550,-	6 600,-
115 000,-	575,-	6 900,-

Kedves gyerekek!

A következő példabe-
széd címét elrejtettük
a betűrejtvényben!

„Élt egyszer egy pásztor, aki a Galileai-tó közelében legeltette a juhait. Mást se csinált egész életében, ezért egyenként ismert minden állatot a nyájban. A pásztor értette a dolgát, és hamarosan száz egészséges juha lett. Annyira jól ismerte az állatokat, hogy csak rájuk nézett, és rögtön tudta, melyik sérült meg, vagy lett beteg.

Egyik reggel nagy volt az ijedelmé, mert egy juh hiányzott a nyájból. Először arra gondolt, talán rosszul számolta az állatokat, de megint csak kilencvenkilen-
cet talált“.

„Mit gondoltok?“ – fordult a törvénytudókhoz Jézus. „Ha egy embernek száz juha van, és egy eltéved közülük, azt mondja: nem baj, maradt még kilencvenkilenc? Természetesen nem! Ott hagyja a mezőn az állatokat és elmegy, hogy megkeresse azt az egyet, amelyik elveszett.“

A pásztor nagyon szerette juhait, és pontosan emlékezett rá, melyik tévelygett el a nyájból. Tudta, addig nem nyugszik, ameddig meg nem találja. Úgy ismerte a vidéket, mint a tenyerét, és ismerte azokat a helyeket, ahol egy juh legelőt találhat; de azokat is, ahol veszélyek leselkedhetnek rá. Minden helyet átkutatott, még oda is elmerészkedett, ahol őt is baj érhetne volna. Mindenáron meg kellett találnia az elveszett állatot!

Végre-valahára, fönna a hegy tetején megpillantotta az annyira keresett jószágot. Óvatosan félregördítette a szikladarabokat, amelyek közé az állat beszorult. Vértől lábát bekötözte, majd nyakába emelte. A juh biztonságban érezvén magát, boldogan simult gazdája vállára.

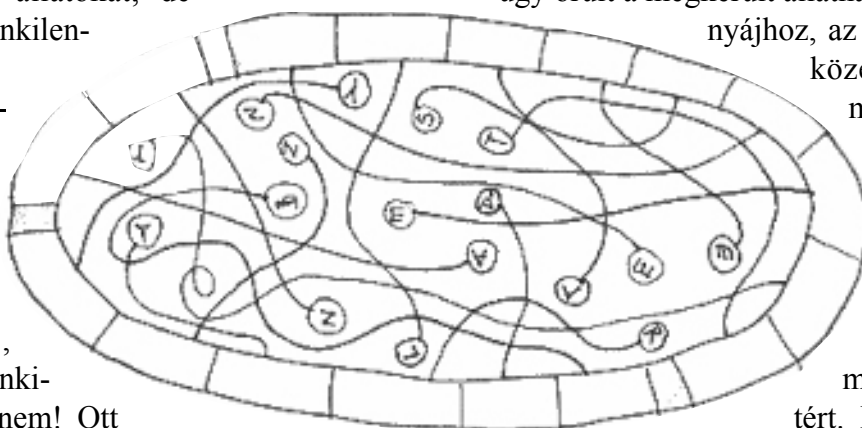
A pásztor óvatosan lépkedett, hogy ezzel is kímélje a sérült állatot. Későre járt már, korgott a gyomra az éhségtől. Annyira el volt foglalva az állat keresésével, hogy egész nap egy falatot sem evett. Talpa égett, az apró, éles kövek véresre sebeztek. Bánta is ő! Hiszen úgy örült a megkerült állatnak. Amikor visszatért a nyájhoz, az állatot lerakta a többi közé és újra gondosan megszámolta őket.

'...Kilencvenhét, kilencvennyolc, kilencvenkilenc, száz!'

Miután meggyőződött arról, hogy minden rendben, hazatért. Mindenki vele együtt örült. Tudták, hogy milyen fontos volt neki az az egy elveszett állat is.“

„Ugye megértettétek?“ – kérdezte Jézus a farizeusokat és az írástudókat. „Isten országa egy nagy nyáj, ahol én vagyok a jó pásztor.“

„Én minden juhót ismerek a nyájban, nevükön szólítom őket. Mindig, minden időben gondoskodom róluk. Ha egy is elkóborol, addig keresem, amíg rá nem talállok, sőt, ha kell, életemet is feláldozom érte.“

Színezd ki a képet!

- kék
- zöld
- * barna
- △ rózsaszín
- + fehér

Február 28-án, kedden a kertvárosi templomban az esti szentmise után **közbenjáró imaszolgálatot** végeznek a szolgáló testvérek.

Március 2-án, **elsőcsütörtökön** este negyed 6-kor papi és szerzetesi hivatásokért imádkozunk a plébániatemplomban.

A plébánia közösségeinek **elsővasárnapi szentségimádása március 5-én**, vasárnap 17¹⁵ órakor kezdődik.

A Mindszenty József Általános Iskola, Gimnázium és Kollégium a leendő **első osztályosok beíratását 2006. március 6-7-én** 8-17 óráig tartja. Szeretettel várják a keresztény családok gyermekeit. A beíratkozáshoz szükséges: a gyermek születési anyakönyvi kivonata, az iskolaérettséget igazoló óvodai szakvélemény, valamint egy db fénykép a diákigazolvány kiállításához.

A hónap első keddjén **március 7-én** este 6 órától a **cursillo-s csoportok közös szentmiséje** lesz.

A szokásos 13-i **fatimai szentmise és szentségimádás márciusban** is 17 órakor kezdődik a kertvárosi templomban.

Március 19-én, vasárnap van **Szent József főünnepé**, aki egyházközségünk védőszentje. A jeles ünnepre kilenceddel készülünk, kérve szent József közbenjárását a nemzeti imaévben egyházközségünkért és magyar hazánkért. A 11 órai szentmise után egészen az esti szentmise kezdetéig szentségimádási lehetőség lesz a Nagytemplomban.

A Hevesi Sándor Színház Háziszínpadának **Az ékszerész boltja** c. előadását tekinthetik meg közösen egyházközségünk tagjai **március 24-én pénteken és 28-án, kedden** 19³⁰ órától. Az ékszerész boltja az a hely, ahol megvásárolható a házassági hűség szimbóluma, a jegygyűrű. Az aranyműves mérlegének az a sajátossága, hogy nem a fém súlyát méri, hanem az ember "fajsúlyát". A darab egyik szerzője Karol Wojtyła, a későbbi II. János Pál pápa. A belépőjegyet a plébániahivatalban lehet előjegyezni, majd az előadás előtti héten átvenni. A belépőjegy ára 1400 Ft, amit az előjegyzéskor kell kifizetni.

Március 25-én, szombaton a **Mária Légió tagjai újítják meg fogadalmukat** a 10 órakor kezdődő szentmise keretében.

Ugyancsak **március 25-én** szombaton **taizé-i imaórára** várjuk elsősorban városunk keresztény fiataljait, de minden más érdeklődőt és imádkozni vágyót is. 19³⁰-kor Zárdakápolnába.

Március 26-án, vasárnap lép életbe plébániánk területén a **nyári miserend**. Az esti szentmisék a plébániatemplomban 7 órakor, a kertvárosi templomban és a Zárdában 6 órakor kezdődnek.

Március 28, a hónap utolsó keddje, így **közbenjáró imaszolgálat** lesz a kertvárosi templomban az esti

szentmise után

Március 31. és április 2. között kerül sor plébániánk **nagybőjti lelkigyakorlatára**. A lelkigyakorlatot Brenner József általános helynök, főesperes, szombathely-kámoni plébános vezeti. A lelkigyakorlat pontos programját a templomi hirdetőtáblákon találják majd meg.

Április 2-án, elsővasárnap a plébánia közösségei imádkoznak a plébániatemplomban **nemzetünk lelki megújulásáért** 18¹⁵ órától.

Április 4-én, kedden a **cursillo-s csoportok szentmiséje** lesz este 7 órától.

Április 6-án, **elsőcsütörtökön** papi és szerzetesi hivatásokért imádkozunk a plébániatemplomban 18¹⁵ órától.

Április 10-16 között lesz **Nagyhét**. Szeretettel várjuk a kedves Híveket, hogy Urunk szenvedésének, halálának és feltámadásának misztériumait közösen ünnepeljük meg! Ezzel kifejezzük egységünket a Krisztus által alapított egyházzal és helyi közösségünkkel is. A nagyhét programjairól részletesen tájékozódhatnak majd minden templomban a hirdetőtábláról.

Április 13-án, csütörtökön a **fatimai szentmise és szentségimádás** már este 6 órakor kezdődik a kertvárosi templomban.

Április 23-án, vasárnap a **Jézus Szíve Családok szentségimádási órája** lesz este 6 órától.

Április 24-én, hétfőn szentségimádási nap és **hősök ünnepe** lesz Zalabesenyőben.

Április 25-én kedden **szentmise és közbenjáró imaszolgálat** a kertvárosi templomban.

Április 29-én, szombaton délután fél 5-kor a Zárdában lesz **bérmálás**.

Szintén **április 29-én**, szombaton a Zárdakápolnában **ökumenikus taizé-i imaóra** kezdődik 20³⁰ órakor.

Május 2-án, kedden **cursillo-s szentmise** a plébánia-templomban.

Május 7-én Mindszenty József bíborosra emlékezünk az esti szentmisében, ill. utána a templom melletti szobránál. Ezen a napon az esti szentmise kivételesen fél 7-kor kezdődik.

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség tájékoztatója. Megjelenik kéthavonként.

Szerkeszti: Tájékoztatói Munkacsoport

E-mail: harangszo@mariamagdolna.hu

Felelős kiadó: Stróber László

Szerkesztőség és a kiadó címe:

Zalaegerszeg, Balatoni u. 1. Pf.: 91. 8901

Tel.: (92) 599 230, Fax: 599 231

<http://www.mariamagdolna.hu/>

E-mail: plebania@mariamagdolna.hu

Tipográfia: Frimmel Gyula

Nyomdai előkészítés: Paksa Tamás

Nyomás: Gura Nyomda Bt.

Zalaegerszeg, Hock J. út 92/B.

Telefon: (92) 599 464

